

ת"פ 45138/12/13 - מדינת ישראל נגד מוסה סעדיה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 45138-12-13 מדינת ישראל נ' סעדיה

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוסה סעדיה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד רפאל ישראלי

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של הסעת תושב זר, בכך שבתאריך 22/9/13 בשעה 05.00 לערך, באזור גדרה, הסיע ברכבו חמישה תושבי איו"ש שאינם מורשים לשהות בישראל.

התביעה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם והם ההגנה על ביטחון הציבור מפני הסיכון הנובע מחדירתם של שוהים בלתי חוקיים לתחומי מדינת ישראל, והיותם של מבצעי עבירות אלה בבחינת חוטאים ומחטיאים.

באשר לערכים אלה והחומרה שבמעשים אלה, הביאה התביעה מהלכות ביהמ"ש העליון.

לטעמה של התביעה, הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים היא משמעותית משמצא להסיע חמישה תושבי איו"ש, ששהו בטבורה של עיר ללא אישורים מתאימים.

התביעה הביאה מהלכות ביהמ"ש העליון באשר למדיניות הענישה בעבירה זו וטענה כי מתחם הענישה הראוי נע בין 3-10 חודשי מאסר בפועל.

בהתחשבה בהודאתו של הנאשם ובאמור בתסקיר שירות המבחן, עתרה התביעה להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, בצד מאסר מותנה, קנס כספי גבוה, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וכן עתרה לחלט את הרכב בו נעברה העבירה.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי וכי זו לו הסתבכותו הראשונה עם החוק. הנאשם אב לשני ילדים חולים ואשתו כורעת ללדת ילד נוסף. הנאשם הוא המפרנס היחיד והעיקרי.

ב"כ הנאשם הוסיף והדגיש את נטילת האחריות של הנאשם ואת היות העבירה עבירה יחידה.

על אף האמור בתסקיר שירות המבחן, כפי שעוד יפורט להלן, עתר ב"כ הנאשם שלא להרשיע את הנאשם .

לחלופין, עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם עונש צופה פני עתיד לצד צו של"צ.

ב"כ הנאשם ציין כי הטלת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות תפגע הן בנאשם והן במשפחתו אותה הוא מפרנס.

ב"כ הנאשם הציג מסמכים רפואיים המציגים את מצב הרפואי של ילדיו של הנאשם ושל אשתו.

לאחר הטיעונים לעונש וטרם מתן גזר הדין ביקש הנאשם להוסיף כי לאחרונה נולד ילדו ומצוקתו הכלכלית גברה.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 27 נשוי ואב לשני ילדים ומתגורר בבית הוריו בלקייה.

מזה מספר חודשים עובד כמכין המנות במחסן מזון וממסמך שהתקבל ממעסיקו עולה כי הוא מבצע את תפקידו על הצד בטוב ביותר.

הנאשם הודה בביצוע העבירה ולדבריו במסגרת עבודתו דאז כנהג הסעות, נהג להסיע עובדים למקומות עבודתם בארץ ונהג לבדוק את רישיונות השהות שלהם, אך בהזדמנות זו לא עשה כן.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביצע עבירה זו על רקע קיומי שלו להתפרנס והעדר שיקול דעת שאפיין אותו באותה תקופה באשר למעשיו והשלכותיהם.

עוד התרשם שירות המבחן כי עתה הפיק הנאשם את הלקחים הדרושים וכי ההליך המשפטי והקשר עם שירות המבחן מהווים עבורו מחירים וגורמים מרתיעים.

הנאשם הביע בפני שירות המבחן עמדה לפי ההרשעה לא תפגע בעתידו ולפיכך לא מצא שירות המבחן נימוקים להמליץ על ביטול הרשעתו.

שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ בצד עונש מאסר מותנה.

לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, טען ב"כ הנאשם כי למרות האמור בו, יש מקום לטעון לאי הרשעה כיוון שהנאשם עתיד בעתיד לפנות ולבקש לקבל רישיון לנהיגה ברכב ציבורי ויהיה בכך כדי לפגוע בעתידו.

לדבריו, הנאשם כבר פנה אל משרד הרישוי על מנת להתחיל בתהליך, אך הודע לו שלא יוכל לעשות כן, עקב תיקי הוצל"פ הפתוחים נגדו.

מצאתי שלא להענות לבקשה לדחיית הדיון על מנת לברר סוגיה זו, כיוון שממילא מדובר בפעולות עתידיות שטרם נשאו פרי כלשהו, אם בכלל ואין בכך כדי לענות על דרישתו של ביהמ"ש העליון כי לצורך בחינת השאלה אם יש מקום להורות על אי הרשעה יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם.

כזאת לא הוכח בענייננו ושקילת אפשרות של תעסוקה עתידית אינה עונה על מבחני ביהמ"ש העליון.

על כן, אין מקום בענייננו לשקול שאלה של אפשרות ביטולה של ההרשעה.

במעשים בהם הורשע הנאשם הוא פגע בערכים מוגנים שעניינם שמירה על ריבונותה של המדינה אשר נמנע ממנה לבחון את הנכנסים בשעריה ומי מהם עבר את המסננת הביטחונית הנדרשת. יש בכך כדי לפגוע בשלום הציבור ולעיתים אף בביטחונו.

לא אחת קבע ביהמ"ש העליון כי יש לייחס משנה חומרה לאלה המעסיקים את השוהים הבלתי חוקיים, מלינים אותם או מסיעים אותם, כיון שהם בחזקת "חוטאים ומחטיאים".

מתחם הענישה הראוי לעבירה זו נע בין 3-8 חודשי מאסר בפועל.

בענייננו מדובר בנאשם אשר בשעת בוקר מוקדמת הסיע חמישה תושבי איו"ש אל תוככי מדינת ישראל, מבלי שבדק כי לאלה אישורי כניסה ושהייה כדיו. הנאשם שעשה כן במסגרת תפקידו כנהג עשה כן למען בצע כסף.

אמנם חלפו למעלה משנתיים מאז ביצוע העבירה, אך אין לייחס חלוף זמן זה למאשימה אשר הגישה את כתב

האישום בסמוך לאחר ביצוע העבירה, אלא לאופן התנהלותו של הנאשם, אשר כל הדחיות בדיונים היו לבקשתו, לרבות בשל חילופי סניגורים.

על כן, יינתן לחלוף הזמן אך משקל מסויים.

עם זאת, יינתן משקל להודאתו של הנאשם ולהיותו נעדר עבר פלילי מסוג כלשהו וממילא בשל כך זהו העונש הראשון המוטל עליו.

כן נשקלו נסיבותיו האישיות של הנאשם ונסיבות בני משפחתו, כפי שהוצגו לעיל.

לאחר שיקול מכלול השיקולים אני גוזרת על הנאשם -

שלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות כפי שהמליץ הממונה על עבודות השירות, בחוות דעתו מיום 1/11/15.

חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי לפי חוק הכניסה לישראל.

קנס בסכום ₪ 5000 או 40 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 15/2/16 והבאים אחריו בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מורה כי הנאשם ייפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים בפועל שמנינם מהיום, תוך שהנאשם הצהיר כי כעת אין ברשותו רישיון נהיגה עקב הליכי הוצאה לפועל. וכן, שישה חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי לפי חוק הכניסה לישראל.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 3/2/16 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז דרום בבאר שבע.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שייערכו בהן.

כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בכליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

המאשימה ביקשה אף לחלט את הרכב בו בוצעה העבירה.

ראג'י סעדיה, אחיו של הנאשם, הוא הבעלים הרשום של הרכב, התייצב בבית המשפט ומסר כי לו עצמו אין רישיון נהיגה וכי הוא זה שרכש את הרכב האמור עבור אחיו - הנאשם. הנאשם הוא היחידי בעל רישיון הנהיגה בבית והיחידי העושה שימוש ברכב זה. הוא ציין כי אינו יודע מה עיסוקו של הנאשם וכי הוא חייב כי הרכב יוחזר למשפחה לצורך הסעת אביו לקופת חולים.

האח ציין כי הוא רכש את הרכב עבור הנאשם כיוון שלנאשם אין כסף ורשם אותו על שמו כיוון שלנאשם חובות בהוצאה לפועל. האח ציין כי, כאמור, אינו יודע דבר על עיסוקיו של הנאשם וכי הוא עצמו עובד ברמלה ומגיע הביתה אחת לחודש.

מהודעתו של הנאשם במשטרה עולה כי שם מסר כי רכש את הרכב המדובר כחודש קודם לכן ומשהוטח בו כי הוא רשום על שמו של אחיו, השיב "אני ואח שלי מה ההבדל בינינו הוא עובד במצליח שומר. פעם בחודש מגיע הביתה. הרכב צמוד אלי". הנאשם אישר כי הוא היחידי הנוהג ברכב והיחידי במשפחה שיש לו רישיון נהיגה. הוא אישר כי בדרך שבשיגרה, ארבע פעמים בשבוע, הוא נוהג להסיע אנשים מן המחסום.

עינינו הרואות, איפוא, כי לבעלות הרשומה על הרכב, אין כל משמעות במקרה זה, והיא נועדה ככל הנראה וכדברי אחיו של הנאשם, ל"עקוף" את המגבלות שהוטלו על הנאשם עצמו בשל חובותיו.

בפועל, הנאשם הוא היחידי מבני המשפחה הכשיר לנהוג ברכב והיחידי שעושה בו שימוש בפועל בכלל ולהסעת נוסעים בפרט, כפי שאישר בהודעתו.

בנסיבות אלה, אני מורה על חילוטו של רכב מסוג פולקסווגן פאסאט, לוחית זיהוי ***** לטובת המדינה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ח' שבט תשע"ו, 18 ינואר 2016, במעמד הצדדים.